

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1337/2013 AL COMISIEI**din 13 decembrie 2013**

de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește indicarea țării de origine sau a locului de proveniență pentru carnea proaspătă, refrigerată sau congelată de animale din specia porcină, ovină, caprină și de păsări de curte

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (8),

întrucât:

- (1) Articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 prevede obligația de a indica țara de origine sau locul de proveniență pe eticheta cărnii care se încadrează la codurile din Nomenclatura combinată enumerate în anexa XI la regulamentul respectiv, mai precis carnea proaspătă, refrigerată sau congelată de animale din specia porcină, ovină, caprină și de păsări de curte.
- (2) Este necesar să se asigure un echilibru între nevoia consumatorilor de a fi informați și costurile suplimentare suportate de operatori și de autoritățile naționale, care, în cele din urmă, au un impact asupra prețului final al produsului. Evaluarea impactului și un studiu comandat de Comisie au examinat mai multe opțiuni de indicare a țării de origine sau a locului de proveniență cu privire la cele mai relevante etape ale vieții animalelor. Rezultatele arată că, în primul rând, consumatorii au nevoie de informații cu privire la locul în care au fost crescute animalele. În același timp, furnizarea de informații obligatorii privind locul nașterii animalului ar necesita instituirea unor noi sisteme de trasabilitate la nivel de exploatare, acestea implicând costuri, în timp ce indicarea pe etichetă a locului de sacrificare se poate efectua la un cost rezonabil și oferă informații utile pentru consumator. În ceea ce privește nivelul geografic, există dovezi că indicarea statului membru sau a țării terțe ar fi cele mai relevante informații pentru consumatori.
- (3) În Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, conceptul de „țară de origine” a unui produs alimentar este stabilit în conformitate cu dispozițiile articolelor 23-26 din

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului⁽²⁾. Pentru produsele de origine animală, acest concept se referă la țara în care produsul este obținut integral, care – în cazul cărnii – înseamnă țara în care animalul s-a născut, a fost crescut și sacrificat. În cazul în care mai multe țări au fost implicate în producția unui produs alimentar, acest concept se referă la țara în care produsele au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale și justificate din punct de vedere economic. Cu toate acestea, aplicarea conceptului respectiv în situații în care carnea provine de la animale născute, crescute și sacrificate în țări diferite nu ar informa în mod satisfăcător consumatorii cu privire la originea cărnii respective. Prin urmare, în toate aceste situații este necesar să se indice, pe etichetă, statul membru sau țara terță în care a fost crescut animalul timp de o perioadă care reprezintă o parte importantă a ciclului normal de creștere pentru fiecare specie, precum și statul membru sau țara terță în care animalul a fost sacrificat. Termenul „origine” ar trebui să fie rezervat pentru carnea care este obținută de la animale născute, crescute și sacrificate într-un singur stat membru sau într-o singură țară terță și care, prin urmare, este obținută în întregime într-un singur stat membru sau o singură țară terță.

- (4) În cazul în care animalul a fost crescut în mai multe state membre sau țări terțe și nu pot fi îndeplinite condițiile referitoare la perioada de creștere, o indicare adecvată a locului de creștere ar trebui să fie asigurată, astfel încât nevoile consumatorilor să fie mai bine îndeplinite și să se evite o complexitate inutilă a etichetei.
- (5) În plus, este necesar să se stabilească norme pentru ambalajele care conțin bucăți de carne din aceeași specie sau din specii diferite, obținute de la animale crescute și sacrificate în diferite state membre sau în diferite țări terțe.
- (6) Acest sistem de etichetare necesită norme de trasabilitate în toate etapele de producție și de distribuție a cărnii, de la sacrificarea animalelor până la ambalarea cărnii, pentru a se asigura legătura dintre carnea etichetată și animalul sau grupul de animale de la care provine carnea.
- (7) Ar trebui să se prevadă norme specifice pentru carnea importată din țări terțe în care informațiile necesare pentru etichetare nu sunt disponibile.
- (8) În ceea ce privește carnea tocată și resturile rezultate din fasonare, având în vedere caracteristicile proceselor de producție a acestora, operatorilor ar trebui să li se permită să utilizeze un sistem simplificat de indicații.

⁽¹⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).

- (9) Având în vedere interesul comercial al informațiilor care trebuie furnizate în temeiul prezentului regulament, operatorilor din sectorul alimentar ar trebui să li se acorde posibilitatea de a adăuga la mențiunile obligatorii de pe etichetă și alte elemente referitoare la proveniența cărnii.
- (10) Întrucât dispozițiile relevante din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 se aplică începând cu 13 decembrie 2014, iar articolul 47 din regulamentul respectiv prevede aplicarea normelor de punere în aplicare în temeiul regulamentulului respectiv începând cu 1 aprilie în fiecare an calendaristic, prezentul regulament ar trebui să se aplice începând cu 1 aprilie 2015.
- (11) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește normele privind indicarea țării de origine sau a locului de proveniență pe eticheta cărnii proaspete, refrigerate sau congelate de animale din specia porcină, ovină, caprină și de păsări de curte, care se încadrează la codurile din Nomenclatura combinată enumerate în anexa XI la Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică definiția pentru „operator din sectorul alimentar” prevăzută la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, definiția pentru „unitate” prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, precum și definițiile pentru „carne tocată”, „abator” și „unitate de tranșare” prevăzute la punctele 1.13, 1.16 și 1.17 din Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

(2) Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

- (a) „resturi rezultate din fasonare” înseamnă bucăți mici de carne, care se încadrează la codurile din Nomenclatura combinată enumerate în anexa XI la Regulamentul (UE)

nr. 1169/2011, recunoscute ca fiind adecvate consumului uman și obținute exclusiv în timpul operațiunilor de fasonare, dezosare a carcaselor sau tranșare a cărnii;

- (b) „lot” înseamnă carnea care se încadrează la codurile din Nomenclatura combinată enumerate în anexa XI la Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, obținută de la o singură specie, dezosată sau nu, tranșată sau tocată, care a fost tranșată, tocată sau ambalată în condiții, practic, identice.

Articolul 3

Trasabilitatea

(1) Operatorii din sectorul alimentar, care își desfășoară activitatea în fiecare etapă de producție și de distribuție a cărnii menționate la articolul 1, dețin și utilizează un sistem de identificare și de înregistrare.

(2) Acest sistem se aplică în așa fel încât să se asigure:

- (a) legătura între carne și animalul sau grupul de animale de la care carnea a fost obținută, în etapa sacrificării păstrarea acestei legături fiind responsabilitatea abatorului; și
- (b) transmiterea informațiilor referitoare la indicațiile menționate la articolele 5, 6 sau 7, după caz, împreună cu carnea, către operatorii care își desfășoară activitatea în etapele ulterioare de producție și de distribuție.

Fiecare operator din sectorul alimentar este responsabil de aplicarea sistemului de identificare și de înregistrare, astfel cum se prevede în primul paragraf, în etapa de producție și de distribuție în care își desfășoară activitatea.

Operatorul din sectorul alimentar care ambalează sau etichetează carnea în conformitate cu articolele 5, 6 sau 7 asigură corespondența între codul de identificare a lotului de carne livrat consumatorilor sau unităților de restaurație colectivă și lotul sau loturile de carne corespunzătoare din care este constituit produsul ambalat sau lotul etichetat. Toate ambalajele care poartă același cod de identificare a lotului fac obiectul aceluiași indicații în conformitate cu articolele 5, 6 sau 7.

(3) Sistemul menționat la alineatul (1) înregistrează, în special, sosirea și plecarea animalelor, a carcaselor sau a bucăților, după caz, în/din unitatea operatorului din sectorul alimentar și asigură o corelație între sosiri și plecări.

Articolul 4

Grupul de animale

(1) Dimensiunea grupului de animale menționat la articolul 3 se definește prin:

- (a) numărul de carcase tranșate împreună care constituie un lot pentru unitatea de tranșare respectivă, în cazul tranșării carcaselor;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).

(b) numărul de carcase a căror carne constituie un singur lot pentru unitatea de tranșare sau tocare respectivă, în cazul tranșării sau al tocării ulterioare.

(2) Dimensiunea unui lot nu trebuie să depășească producția de o zi din aceeași unitate.

(3) Cu excepția cazului în care se aplică articolul 7, la alcătuirea de loturi, unitățile în care carnea este tranșată sau tocată se asigură că toate carcasele dintr-un lot corespund unor animale pentru a căror carne se aplică indicații de etichetare identice, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) sau cu articolul 5 alineatul (2).

Articolul 5

Etichetarea cărnii

(1) Eticheta cărnii menționate la articolul 1 destinată să fie furnizată consumatorilor finali sau unităților de restaurație colectivă trebuie să conțină următoarele indicații:

(a) statul membru sau țara terță în care a fost crescut animalul, indicat(ă) sub forma „crescut în: (numele statului membru sau al țării terțe)”, în conformitate cu următoarele criterii:

(i) pentru porcine:

— în cazul în care animalul sacrificat este în vârstă de peste 6 luni, statul membru sau țara terță în care a avut loc ultima perioadă de creștere de cel puțin patru luni;

— în cazul în care animalul sacrificat este în vârstă de sub 6 luni și are o greutate în viu de cel puțin 80 de kilograme, statul membru sau țara terță în care a avut loc perioada de creștere ulterioară momentului în care animalul a atins greutatea de 30 de kilograme;

— în cazul în care animalul sacrificat este în vârstă de sub 6 luni și are o greutate în viu de sub 80 de kilograme, statul membru sau țara terță în care a avut loc întreaga perioadă de creștere;

(ii) pentru ovine și caprine: statul membru sau țara terță în care a avut loc ultima perioadă de creștere de cel puțin șase luni sau, în cazul în care animalul sacrificat este în vârstă de sub șase luni, statul membru sau țara terță în care a avut loc întreaga perioadă de creștere;

(iii) pentru păsări de curte: statul membru sau țara terță în care a avut loc ultima perioadă de creștere de cel puțin o lună sau, în cazul în care pasărea sacrificată este în vârstă de sub o lună, statul membru sau țara terță în care a avut loc întreaga perioadă de creștere ulterioară momentului în care pasărea a fost pusă la îngrășare;

(b) statul membru sau țara terță în care a avut loc sacrificarea, sub forma „sacrificat în: (numele statului membru sau al țării terțe)”; și

(c) codul de identificare a lotului prin care se identifică carnea furnizată consumatorilor sau unităților de restaurație colectivă.

În cazul în care perioada de creștere menționată la litera (a) nu este realizată în niciunul dintre statele membre sau în niciuna dintre țările terțe în care a fost crescut animalul, mențiunea prevăzută la litera (a) se înlocuiește cu mențiunea „crescut în: mai multe țări din afara UE” sau „crescut în: mai multe state membre ale UE și țări din afara UE”.

Cu toate acestea, în cazul în care perioada de creștere menționată la litera (a) nu este realizată în niciunul dintre statele membre sau în niciuna dintre țările terțe în care a fost crescut animalul, mențiunea prevăzută la litera (a) se poate înlocui cu mențiunea „crescut în: (lista statelor membre sau a țărilor terțe în care animalul a fost crescut)”, în cazul în care operatorul din sectorul alimentar furnizează autorității competente dovezi satisfăcătoare, care atestă faptul că animalul a fost crescut în statele membre sau în țările terțe respective.

(2) Mențiunile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) pot fi înlocuite cu mențiunea „origine: (numele statului membru sau al țării terțe)”, în cazul în care operatorul din sectorul alimentar furnizează autorității competente dovezi satisfăcătoare, care atestă faptul că carnea menționată la articolul 1 a fost obținută de la animale născute, crescute și sacrificate într-un singur stat membru sau într-o singură țară terță.

(3) În cazul în care mai multor bucăți de carne, din aceeași specie sau din specii diferite, le corespund indicații de etichetare diferite în conformitate cu alineatele (1) și (2) și sunt prezentate în același ambalaj consumatorilor sau unităților de restaurație colectivă, eticheta trebuie să indice:

(a) lista statelor membre sau a țărilor terțe în cauză, în conformitate cu alineatele (1) sau (2), pentru fiecare specie;

(b) codul de identificare a lotului prin care se identifică carnea furnizată consumatorilor sau unităților de restaurație colectivă.

Articolul 6

Derogare pentru carnea provenită din țări terțe

Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) litera (a), eticheta cărnii menționate la articolul 1, care a fost importată în scopul introducerii pe piața Uniunii și pentru care informațiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (a) nu sunt disponibile, trebuie să conțină mențiunile „crescut în: afara UE” și „sacrificat în: (numele țării terțe în care a fost sacrificat animalul)”.

Articolul 7

Derogări pentru carnea tocată și pentru resturile rezultate din fasonare

Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b), de la articolul 5 alineatul (2) și de la articolul 6, în ceea ce privește carnea tocată și resturile rezultate din fasonare, pot fi aplicate următoarele mențiuni:

(a) „origine: UE”, în cazul în care carnea tocată sau resturile rezultate din fasonare sunt produse exclusiv din carne obținută de la animale născute, crescute și sacrificate în state membre diferite;

- (b) „crescut și sacrificat în: UE”, în cazul în care carnea tocată sau resturile rezultate din fasonare sunt produse exclusiv din carne obținută de la animale crescute și sacrificate în state membre diferite;
- (c) „crescut și sacrificat în: afara UE”, în cazul în care carnea tocată sau resturile rezultate din fasonare sunt produse exclusiv din carne importată în Uniune;
- (d) „crescut în: afara UE” și „sacrificat în: UE”, în cazul în care carnea tocată sau resturile rezultate din fasonare sunt produse exclusiv din carne obținută de la animale importate în Uniune drept animale destinate sacrificării și sacrificate într-un stat membru sau în state membre diferite;
- (e) „crescut și sacrificat în: UE și în afara UE”, în cazul în care carnea tocată sau resturile rezultate din fasonare sunt fabricate din:
- (i) carne obținută de la animale crescute și sacrificate în unul sau în mai multe state membre diferite și din carne importată în Uniune; sau
 - (ii) carne obținută de la animale importate în Uniune și sacrificate în unul sau în mai multe state membre diferite.

Articolul 8

Informații suplimentare furnizate pe etichetă în mod opțional

Operatorii din sectorul alimentar pot completa mențiunile prevăzute la articolele 5, 6, sau 7 cu informații suplimentare privind proveniența cărnii.

Informațiile suplimentare menționate la primul alineat nu sunt în contradicție cu indicațiile menționate la articolele 5, 6 și 7 și respectă normele prevăzute în capitolul V din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

Articolul 9

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 aprilie 2015. Nu se aplică în cazul cărnii care a fost introdusă legal pe piața Uniunii înaintea datei de 1 aprilie 2015, până la epuizarea stocurilor.

Regulamentul este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 decembrie 2013.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO